

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 30Csp/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125216594
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina L'achová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2025:6125216594.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta sudkyňou JUDr. Martinou L'achovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO 35 831 154, zast. advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, E., o zaplatenie 530,70 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamieťa.
- II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na základe skutočností uvedených v žalobe doručenej Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 530,70 eur s prísl. a náhradu trov konania.

2. V žalobe tvrdil, že Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, poskytla žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 5.10.2017 úver vo výške 1.280,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných mesačných splátok, pričom pred uzavretím úverovej zmluvy posúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať úver. Žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas, v dôsledku čoho ju právny predchodca vyzval na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Žalovaná svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 11.5.2022 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 20.1.2022. Oznamenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru spolu s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 6.6.2022, avšak žalovaná ani v dodatočnej lehote dlžnú sumu nezaplatila. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 7.2.2024 postúpil postupca (F. G. H., I.) na žalobcu pohľadávku voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. V tomto konaní si uplatňuje len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru v sume 530,70 eur s príslušenstvom a zmluvné úroky, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

3. Na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 5.10.2017, žiadosť o flexipôžičku zo dňa 4.10.2017, predbežnú žiadosť o flexipôžičku zo dňa 4.10.2017, VOP, zoznam dokladov k Flexipôžičke, Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020 vrátane príloh, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 7.2.2024, dáta dopytu SRBI, dáta dopytu zo Sociálnej poisťovne, listinu overovanie bonity klienta, oznámenie

o postúpení pohľadávky zo dňa 12.2.2024, tretiu upomienku zo dňa 31.3.2022, výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 11.5.2022.

4. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 3.2.2025 žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu pod sp. zn. 3Up/99/2025, ktorý platobný rozkaz sa žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

5. Podľa ust. § 10 ods. 1 z. č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní ak platobný rozkaz nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk, súd o tom žalobcu upovedomí a vyzve ho, aby v lehote 15 dní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

6. Podľa ust. § 10 ods. 3, prvá veta z. č. 307/2016 Z. z. ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, platobný rozkaz sa zrušuje, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a žalobcu o tom upovedomí.

7. Žaloba spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nej, bola postupom podľa ustanovení Civilného sporového poriadku doručená žalovanej, ktorá sa k nej, ani k predloženým dôkazom žiadnym spôsobom nevyjadрила.

8. Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

9. Podľa ust. § 294 C.s.p. zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

10. Podľa ust. § 295 C.s.p. súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

11. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovanú. Pojednávanie sa nezúčastnila žiadna sporová strana. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil, súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, zároveň doplnil, že pri posudzovaní bonity žalovanej bol zaslaný dopyt na informačný systém SRBI, keď boli zisťované prípadné nesplácanie/omeškania so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov, právny predchodca disponoval údajmi o žalovanej, a to, o.i.: aký má príjem, či je zamestnaná, akú má dobu zamestnania, aký je čistý príjem, názov zamestnávateľa, celkovú sumu splátok úverov, existujúce, zrušené/zamietnuté a ukončené úverové zmluvy (splátkové, nesplátkové, kreditné karty), iné výdavky, rodinný stav, atď.. Na základe uvedených skutočností so zohľadnením rizikových faktorov bol žalovanej poskytnutý úver 1280,- eur s mesačnou splátkou 26,41 eur. Za účelom preukázania aktívnej legitímácie v spore poukazyval na výzvy právneho predchodcu (banky) zo dňa 31.3.2022 a 11.5.2022, doručovanými žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o úvere. Súdu tiež predložil výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že predmetná výzva bola žalovanej doručovaná a žalovaná ju prevzala. Ďalej uviedol, že žalovaná uhradila na svoj záväzok sumu 1.356,96 eur, s tým, že v konaní si uplatňuje sumu istiny 530,70 eur (1280 - 749,30 suma splátok uhradených žalovanou započítaná na istinu). Výška celkových nákladov spotrebiteľa predstavuje sumu 673,53 eur, z toho 25,60 eur je poplatok za poskytnutie úveru a suma 647,93 eur predstavuje riadny úrok. Z platby žalovanej bola na riadny úrok započítaná suma 571,20 eur, výška uplatňovaného riadneho úroku predstavuje 76,73 eur.

12. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, oboznámením sa s podstatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

13. VÚB, a.s., Bratislava, a žalovaná uzavreli dňa 5.10.2017 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalovanej bezúčelový úver vo výške 1.280,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 73 mesačných splátkach po 26,41 eur (vrátane poistného). Dátum prvej anuitnej splátky bol 20.11.2017, termín konečnej splatnosti bol 20.11.2023. Podľa časti I bod 5. písm. b) zmluvy v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný. Listom zo dňa 31.3.2022 označeným ako tretia upomienka banka oznámila žalovanej,

že eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 88,97 eur a vyzvala žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s upozornením na zosplatenie úveru v prípade nezaplatenia, čo preukazovala podacím hárkom. Listom zo dňa 11.5.2022 banka žalovanej oznámila predčasné zosplatenie úveru a tiež ju vyzvala na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní od doručenia výzvy. Listom zo dňa 12.2.2024 banka oznámila žalovanej, že pohľadávka zo zmluvy o spotrebnom úvere s VS 2142501221 zo dňa 5.10.2017 bola postúpená na žalobcu.

14. Súd právne vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

15. Podľa ust. § 1 ods. 2 veta prvá, veta druhá z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

16. Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa ust. § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

21. Zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 C.s.p.).

22. V predmetnej veci je nepochybné, že právny vzťah medzi žalobcom (právnym predchodcom) a žalovanou je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom, čo vyplýva aj z uzatvorenej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“.

23. Predmetom konania je nárok žalobcu o zaplatenie sumy 530,70 eur s príslušenstvom. Žalobca odvodzuje svoje právo od zmluvy, ktorú žalovaná uzatvorila s VÚB, a.s., Bratislava, teda bankou poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie. Túto pohľadávku voči žalovanej mal získať na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 7.2.2024.

24. Argumentácia žalobcu v prejednávanej veci bola koncentrovaná na tvrdenia o tom, že mu svedčí aktívna vecná legitímácia s poukazom na výzvu banky (jeho právneho predchodcu) zo dňa 31.3.2022 a 11.5.2022, keď veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 11.5.2022 (pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.1.2022), za súčasného upozornenia žalovanej na možnosť zosplatnenia výzvou zo dňa 31.3.2022.

25. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že listinou zo dňa 31.3.2022 označenou ako tretia upomienka banka oznámila žalovanej, že eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 88,97 eur a vyzvala žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s upozornením na zosplatnenie úveru v prípade nezaplatenia. Listinou zo dňa 11.5.2022 banka žalovanej oznámila predčasné zosplatnenie úveru a vyzvala ju na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní od doručenia výzvy.

26. Najvyšší súd SR napr. v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.1.2024 uviedol nasledovné: „Dovolací súd uvádza, že pre spotrebiteľské vzťahy, ktorým je i ten v prejednávanej veci môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarcu v § 53 ods. 9 OZ zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatených dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“ (podobne aj sp. zn. 5Cdo/188/2023, sp. zn. 5Cdo/197/2022).

27. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.6.2024 sa uvádza: „Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený. Tieto skutočnosti neboli rozhodnutiami súdov nižších inšancií vzaté do úvahy.“

28. Napokon, podľa právnej vety judikátu R 34/2025

„Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Nesprávne uvedenie len priemernej hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere (bez ohľadu na povahu odchýlky) a podobne tiež nesprávne uvedenie RPMN v spotrebiteľov prospech samo osebe bezúčnosť úveru ani nemožnosť veriteľa žiadať v súvislosti s jeho poskytnutím poplatky nespôsobuje“ (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13.2.2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022)

29. V prejednávanej veci je nepochybné, že výzva zo dňa 31.3.2022, ani výzva zo dňa 11.5.2022 neobsahujú špecifikáciu splátky, pre ktorú sa dlh žalovanej zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 5.10.2017 predčasne jednorazovo zosplatňuje.

30. Uvedené má v zmysle popísaných záverov najvyššej súdnej autority (čl. 2 ods. 2 C.s.p.) za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle ust. § 565 v spoj. s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

31. V sporovom konaní je súd viazaný skutkovým vymedzením žaloby. Len žalobca je oprávnený určiť skutkový základ žalobou uplatneného nároku, čo vyplýva aj z viacerých ustanovení Civilného sporového poriadku. V prvom rade je žalobca podľa čl. 8 základných princípov C.s.p. povinný označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci. Táto povinnosť sa odzrkadľuje aj v § 132 ods. 1 C.s.p., ktorý za všeobecnú obsahovú náležitosť žaloby považuje okrem iného aj pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností. Zdôrazňuje sa aj v § 150 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého má žalobca povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. V spotrebiteľských sporoch (§ 290 C.s.p.), v ktorých je žalovaným spotrebiteľ, sa kladie na skutkové vymedzenie žaloby ešte väčší dôraz. Podľa § 294 C.s.p. totiž zmena rozhodujúcich skutočností, teda zmena žaloby (§ 140 ods. 2 C.s.p.), nie je v takýchto sporoch vôbec prípustná. Uvedenie pravdivých a v kontexte prejednávanej veci hlavne úplných a koherentných skutkových tvrdení týkajúcich sa sporu, je predpokladom na to, aby ich mohol súd vyhodnotiť z hľadiska spornosti. To, či sa bude určité tvrdenie považovať za sporné alebo nesporné, má významný vplyv na vedenie sporu, pretože od tohto rozlíšenia závisí spôsob a rozsah dokazovania, ktoré treba vykonať. Nepostačuje však predniesť akékoľvek tvrdenie, ale je nevyhnutné, aby tvrdenie umožnilo súdu vyhodnotiť ho z vyššie uvedených hľadísk. Práve preto zákon vyžaduje, aby boli tvrdenia strán pravdivé a úplné.

32. Súd poukazuje i na judikát R 33/2010, v zmysle ktorého za zmenu žaloby treba považovať aj procesný úkon, ktorým žalobca, hoci požaduje rovnaké plnenie, tak následne činí na základe iných skutkových okolností, než tých, ktoré uviedol v žalobe.

33. Žalobca v žalobe výslovne uviedol, že pohľadávku uplatňuje z titulu vyhlásenej predčasnej splatnosti podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Právny dôvod žaloby – predčasné zosplatnenie úveru – však právne nenastal (výzva zo dňa 31.3.2022, ani výzva zo dňa 11.5.2022 neobsahujú špecifikáciu splátky, pre ktorú sa dlh žalovanej zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 5.10.2017 predčasne jednorazovo zosplatňuje, nemôže tak ísť o platné predčasné zosplatnenie úveru). Keďže zmena rozhodujúcich skutočností, teda zmena žaloby, nie je v tomto spore prípustná, súd pri rozhodovaní mohol vychádzať len zo skutkového dôvodu vymedzeného v žalobe, a ten sa ukázal byť neexistujúcim, resp. právne neúčinným.

34. Žalobca v žiadnom svojom podaní netvrdil, že ku dňu postúpenia pohľadávky nastal už termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (20.11.2023), a teda že jeho právny predchodca bol oprávnený postúpiť predmetnú pohľadávku.

35. Žalobca odvodzoval svoje právo od zmluvy, ktorú žalovaná uzatvorila s VÚB, a.s., Bratislava, pričom pohľadávku voči žalovanej mal získať na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 7.2.2024. Keďže pôvodným veriteľom v prejednávanej veci bola VÚB a.s., predmetný záväzkový vzťah vyplývajúci z uzavretej Zmluvy je regulovaný i špeciálnou právnou úpravou Zákona o bankách (§ 92 ods. 8).

36. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/162/2020 z 27.10.2021 (publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 6/2022) zvýraznil, že v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti (vecnou legitimitáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy hmotné právo určuje, či žalobcovi svedčí tvrdené subjektívne právo, inak povedané, či má nárok na plnenie, ktorého sa v konaní domáha; vecná legitimitácia je jedným z predpokladov úspešnosti v konaní - pozn.); dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.

37. Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 3Co/84/2021 z 29.11.2022 vychádzajúc z uvedenej právnej vety skonštatoval, že postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný nielen tvrdiť, ale i preukázať, že pred postúpením bola predmetná pohľadávka splatná, že banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient i napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 kalendárnych dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie postupníka, a to i v prípade, keď sa spotrebiteľ svojich práv v konaní výslovne nedovoľáva, nakoľko v takom prípade sa ust. § 151 ods. 1 C.s.p. o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení neuplatní. Samotná pasivita žalovanej strany v tomto smere preto nemôže viesť k aplikácii ust. § 151 ods. 1 a 2 C.s.p. a zakladať povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (k tomu aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 246/2019).

38. Najvyšší súd tiež ustálil, že účinnosť adresných jednostranných hmotnoprávných úkonov, ktorým je aj písomná výzva veriteľa (banky) adresovaná dlžníkovi (klientovi) na splnenie záväzku (v danom prípade výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách), predpokladá, že prejav vôle je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície, nevynímajúc i neprítomnú osobu, ktorá ale musí mať konkrétnu možnosť zoznámiť sa s adresovaným právnym úkonom.

39. V rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018 najvyšší súd uviedol, že „ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).“

40. Podľa právnej vety judikátu R 38/2025

„Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.7.2025 sp. zn. 1VCdo/4/2025).

41. V prejednávanej veci je nepochybné, že výzva zo dňa 31.3.2022 je výzvou banky podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a výzva zo dňa 11.5.2022 je oznámením o vyhlásení úveru za predčasne splatný, pričom žalobca svoju aktívnu legitímáciu v spore odvodzoval práve s poukazom na tieto výzvy svojho právneho predchodcu.

42. Uvedené má v zmysle popísaných záverov najvyššej súdnej autority (čl. 2 ods. 2 C.s.p.) za následok nesplnenie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

43. S poukazom na zhora uvedené potom absentuje aktívna vecná legitímácia žalobcu domáhať sa proti žalovanej zaplata peňažného plnenia vyplývajúceho z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto súd žalobu zamietol.

44. Záverom súd dodáva, že ak v rozsudku neuviedol niektoré tvrdenia strán alebo sa tvrdeniami strán v rozsudku výslovne nezaoberal, potom je to z dôvodu, že tieto tvrdenia nepovažoval za právne relevantné a podstatné z hľadiska rozhodnutia v prejednávanej veci. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku, ktorú strany sporu nastolili. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu. Preto súd postupujúc podľa tejto zásady, v odôvodnení hodnotil to, čo malo pre rozhodnutie veci podstatný význam

45. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, a preto súd rozhodol postupom podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. aj o nároku na náhradu trov konania. Žalovaná má voči žalobcovi podľa ust. § 255 ods. 1 nárok na náhradu trov konania (preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky), keďže bola v spore v celom rozsahu úspešná a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne jej náhradu trov konania nepriznať, ani ich strany netvrdili (§ 257 C.s.p.). Nakoľko žalovanej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol o tom, že jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.